

ת"פ 18228/09/22 - מדינת ישראל נגד זיד עמריה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 18228-09-22 מדינת ישראל נ' עמריה

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

זיד עמריה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת תחמושת, לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.5.21 החזיק הנאשם בארון חדר הילדים שבביתו ארגז ברזל המשמש לתחמושת צה"לית ובו 720 כדורי תחמושת מסוג 5.56 מ"מ ב-24 אריזות.

2. לצורך השלמת התמונה אציין כי הודאתו של הנאשם באה על רקע הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם שהמאשימה תטען לעונש של 6 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ואילו ההגנה תטען באופן חופשי.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב והשלימם על פה. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו במעשי הנאשם ועל נסיבות ביצוע העבירה, לרבות כמות התחמושת המשמעותית, ועתרה למתחם ענישה הנע בין 6-18 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הודגש הצורך בהחמרה ובהרתעה. עם זאת, על רקע הסדר הטיעון והעבר הנקי, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות. כן ציין שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. באשר לנסיבות האישיות נטען כי הנאשם נשוי, אב לארבעה, עובד ומפרנס את משפחתו ועברו נקי. לאור האמור לעיל ביקש הסנגור להסתפק במאסר מותנה לצד ענישה נלוות.

5. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו וביקש התחשבות לאור העובדה שהוא המפרנס היחיד.

6. עבירות נשק פוגעות בערך המוגן של קדושת החיים והצורך בשמירה על הסדר הציבורי. בהקשר זה אפנה לע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' חאמד ביאדסה** (10.5.2022), בו צוין כי "ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו [..] עבירות אלו חמורות במיוחד, בין היתר משום שהן עשויות לשמש בסיס לביצוע פעילות עבריינית או פעילות טרור". בפסיקה צוין כי "מידת החומרה מושפעת מסוג התחמושת שהוחזקה, כמותה, נסיבות החזקתה, נסיבות השגתה, המטרה לשמה הוחזקה התחמושת, זהות המחזיק בתחמושת, אורחותיו ועברו הפלילי, ועוד" (עפ"ג 9036-02-23 **אסולין נ' מדינת ישראל** (15.3.2023)). במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה יחסית וזאת לאור סוג התחמושת (התואמת לנשק אוטומטי, למשל מסוג M-16) והכמות המשמעותית. כן אציין שמדובר בהחזקה במקום נגיש - בית מגורים - ובצד זאת יודגש שלא נמצא בבית נשק תואם, אלא תחמושת בלבד. נתון רלוונטי נוסף הוא שהנאשם לא סיפק הסבר לסיבת ההחזקה ובוודאי שלא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת נסיבה מקלה כלשהי שמקשה את המסוכנות האינהרנטית הטמונה בהחזקת נשק או תחמושת. בעניין זה אציין שאין בדבריו בשלב הטיעונים לעונש לעמוד בדרישות להוכחת נסיבה מקלה (ע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלונית** (14.5.2015); סעיף 40' לחוק העונשין), כך שסיבת ההחזקה ונסיבותיה נותרו עלומות.

7. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשק הוחמרה בשנים האחרונות. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של מקרים כי על בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור עבירות הנשק וכי יש צורך בהחמרה בענישה במקרים אלו. ראו:

"אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק" (ע"פ 2251/21 **אנואר אבו עראר נ' מדינת ישראל** (15.12.2021); ראו גם ע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו עבסה**, פסקה 15 (23.1.2022); רע"פ 3619/21 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (26.5.2021)).

8. אכן, במקרה זה מדובר בתחמושת לנשק ולא בנשק, ואולם אין בכך ללמד כי לא מדובר בעבירה בעלת חומרה ומובן שאותו רציונל המלמד על החומרה בהחזקת נשק חל גם ביחס להחזקת תחמושת לנשק, לא כל שכן בכמות משמעותית, שהרי "טבעם של דברים הוא, כי התחמושת היא בבחינת 'תנאי בלעדיו אין' לביצוע ירי, ובסופו של יום, נשקים ותחמושת שהושגו שלא כדין מובילים לפגיעה בחיי אדם ולא פעם בקורבנות תמימים" (ע"פ 587/22 **עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל** (22.5.2022)).

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים:

(-) עפ"ג 9036-02-23 **אסולין נ' מדינת ישראל** (15.3.2023) בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והוטל עליו מאסר על תנאי, תחת עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. במקרה זה מדובר היה בנאשם שהורשע בהחזקת 120 כדורי 5.56 מ"מ. בית המשפט המחוזי הביא בחשבון כי הסברו של הנאשם כי מצא את הכדורים במטווח לפני שנים רבות לא נבדק. כן ציין שלפי נתוניו "יש בסיס להנחה שהחזקת התחמושת על ידי המערער לא היתה למטרה עבריינית".

(-) ת"פ 66124-12-19 **מדינת ישראל נ' רביע** (27.07.2022), בו הורשע נאשם בעבירת החזקת תחמושת בכך שהחזיק בביתו 1183 כדורים בקוטר 5.56, 91 כדורים בקוטר 7.62 מ"מ, 47 תחמישים, 51 תרמילים וכן כדור צייד אחד. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין תקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל.

(-) ת"פ 41041-07-21 **מדינת ישראל נ' גאזי אמארה** (9.2.2022), בו הורשע נאשם בעבירות של נשיאת תחמושת, קבלת נכס שהושג בפשע, קשירת קשר לביצוע פשע ונהיגה ללא רישיון. במקרה זה קשר הנאשם קשר עם חייל שימסור לו תחמושת צהלית. החייל עשה כן ובביתו של הנאשם נמצאו 4,957 כדורים מסוגים שונים. נקבע מתחם ענישה של 10-30 חודשי מאסר והוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר. יצוין כי העונש על נשיאת תחמושת זהה לעונש על החזקתו.

(-) ת"פ 67410-12-21 **מדינת ישראל נ' סובחי אמארה** (15.5.2022), בו הוטלו על נאשם נעדר עבר פלילי 12 חודשי מאסר בגין נשיאת 19 קופסאות תחמושת ובהן 960 קליעים.

(-) ת"פ 10380-03-21 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (2.11.2021), בו הוטלו על הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין החזקת חמש מחסניות של M-16 ובאחת 18 כדורים.

(-) ת"פ 8274-01-21 **מדינת ישראל נ' פרח עואד** (29.6.2021), בו הוטלו על נאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין החזקת 8 מחסניות של M-16 כאשר שתיים הכילו 36 כדורים וכן נמצאו 85 כדורים נוספים מסוג 5.56.

10. לאור כך אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבות ביצועה נע בין מאסר קצר ועד 15 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם המצדיקים חריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, לא התבקש תסקיר וזולת היות הנאשם איש

משפחה העובד לפרנסתה לא הובאו בפני נתונים כלשהם על אודותיו.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית, את עברו הפלילי הנקי והודאתו בכתב האישום אשר ביטאה קבלת אחריות והפנמת הפסול שבמעשה. עוד הבאתי בחשבון את הפגיעה הכלכלית שתיגרם לנאשם ולמשפחתו בשל מאסר ממושך ולו בעבודות שירות. עם זאת אציין כי בית המשפט העליון הדגיש שבעבירות בנשק יש להעניק משקל ממשי לשיקולי ההלימה וההרתעה אף כאשר מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי (ראו למשל ע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אמון (6.11.2022), פסקה 11). בצד דברים אלו הבאתי בחשבון את הסדר הטיעון שבין הצדדים, אשר הגביל את המאשימה לעונש נמוך משמעותית מגבולו העליון של מתחם הענישה שקבעתי ולמעשה המאשימה ביקשה להטיל עונש בגבול התחתון של המתחם שהציעה.

13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר. הנאשם יישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה וייתצב לתחילת עונשו ביום 1.4.24. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין.

ג. לאור תקופת עונש עבודות השירות אני נמנע מהטלת קנס.

המוצג- תחמושת - להשמדה.

המזכירות תשלח את גזר הדין לממונה על עבודות השירות

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"ד, 07 פברואר 2024, במעמד הצדדים.